

V

Non de nihilo dixi Ecclesiastes qui addit sciam addit
laborem habent agricolae sua otia habent omnes operarii habent omnes officines et cum
diebus operosis uultum parauerint festis diebus Requiem habent et proprio arbitrio re
mittant et oblectant animos et corda oblita laboribus nobis neque festis neque profestis
licet esse occiosis nullas habemus studiorum ferias nullam uacationem ad hoc berecedo li
terarum. ~~ccc~~ cum uenim, fratres religio siffim misero tam celebri ad hanc celestis
non quam mihi non licuit non solum in sequentem annu ut putarant) sed neque maia
quidem diem proferte, et eo ne supra laborem necessarium, nouu etiam ym pro
asumantem rem ipsam superij pre euntibus apudiat.

Argumentum ante tractandum in presenti relectione non est aliquis nouus locus ad hoc
designatus et inordinatus relectionibus relictis, ut in aliis relectionibus ante factum est. sed
sed ut non nomine tantum sed etiam sit relectio constitui tractare aliqua in
meis relectionibus preteritis disputata, ne tamen multa neque enim possem sed consilium
meum fuit in presentibus disputare questionem illam an sit scilicet fortis uiri
interficere se ipsum an conseruare uitam possit morte operetente et quando et quate
ne hoc aut liceat aut scilicet ab illo sit.

Ad quam questionem examinandam et commodius tractandam tantquam funda
mentum totius huius relectionis sequentem questionem a principio proportio
quam pro temporis angustia pro q. lenui mea cruciatioe quantum potero perspicue
et clare uarie q. sabb. memorabor q. circa singulas partes. primo illam probando de
de argumenta in contrarium obiciendo illaq. pro casta nigemi meij diluendo et de
soluendo q. mitem dum facio fratres obseruandissimi uiri q. ornatissimi oratores
et de me non tan. atente quam benigni bole et amice audiatij.

Conclusionis sicut sibi mortem conseruare semper nigram est ita mortem non modo
patienter tolerare sed libet etiam subire pter unque consilium est. p. pars huius
conclusionis est q. semper est in primum interficere se ipsum. hec pars primo proba
t. quia occidere se ipsum est contra inclinationem naturalem hominis, sed
facere aliquid contra inclinationem naturalem est peccatum ergo occidere
se ip. semper est peccatum, maior est manifesta non enim homo solum omniaq.
animantes sed et prorsus resistunt sup. corruptioni et prouitibus admittunt.
conseruare se inter natura. secundo de generatione et. et ut experientia aper
tius docet quam ut probatione indigeat neq. op. est nre nondubia argumē
tisuti non necessarij est ergo contra naturalem inclinationem hominis se ipsum
occidere q. autem naturali inclinationi ad plari et repugnare sit pro hibitum
non adeo exploratuz est neq. ita inconfesso. si enim naturalis inclinatio semper
in bonum et honestum propensu est atq. adeo nunquam nullum sugerit profecto
huiusmodi inclinationi repugnare aut in contrarium tendere illicitum erit
quem admodum enim uirtuti quicunq. contrarium facere semper illicitu est
q. ea non nisi ad honestum indueat ita prorsus si id ad quod homo suapte na
tura et inclinatione fertur semper in bonum est huiusmodi inclinationi contra

Veritate malum erit bono enim in sima lum contrarium esse non potest quare
cum hic sit primus locus .l. precipuum argumentum quo hanc questio
nem auctores improbare contendunt quare precipuum erit *Ad hoc ipsa*
obertius disstruimus . /

et quidem sunt nonnulli non uolentes neque contentendi sed primi etiam
ordinis auctores quibus adeo non uidei uerum natura licet semper ad bo
num et honestum inclinare ut potius credant naturam et gratiam legem
et naturalem inclinationem contrarias esse sibi que inuicem repugnant
multis tantum argumentis ^{hinc} testimonis suadeere conantur

et primo argumentantur appetitus enim humanus naturaliter fertur in omne
bonum bonum autem delectabile est bonum quoddam, fertur igitur appeti
tus naturaliter in bonum delectabile bonum autem delectabile per se
est contrarium uirtuti, ergo natura homo appetit contrarium uirtuti
atque ideo peccatum et malum . /

secundo uirtus omnis uersat^{ur} circa difficile exaudire, secundo et hinc. quod si natu
ra inclinaret in bonum uirtutis certe habenti bonum, difficile non esset.
nihil enim aliud inclinatio uirtutis facit nisi ualere facile ac locam dicitur
ipsum bonum, uirtus alioquin difficile erat, non igitur natura inclinat de se
ad bonum, inclinat ergo ad aliquid ergo ad malum . /

et confirmat hoc scilicet homo sua natura inclinat ad bonum non essent nece
sarie uirtutes quare hoc unum officium est tollere .s. difficultatem ac molestiam
bonorum operum, atque adeo qui probabilius per se possunt necesse est
esse aliquam uirtutem hanc nec ponendam quidem ad bona ad que homi
nes sua natura feruntur et inclinantur, nemo est enim paulo eruditior qui putet
uirtutem esse aliquam ut homines cupiant felices esse oderint autem mis
eriam . /

tercio, theologi ponunt motus subitos tam in uoluntate quam in appetitu,
sensituius in fine uero sunt tales motus quam inclinationes quedam natu
rales in malum ergo natura inclinat ad malum . /

quarto natura ad hoc .l. possum .l. potissimum iustitia originalis potest
t^{er} in primis parentibus ut appetitum sensituum contineret in officio suo ut
uoluntati sine difficultate pareret et uoluntatem ipsam rationi ratio
nemque diuine legi et uoluntati subsistentem crearet quod si humanus pote
tus non ad hoc sacro sua natura .l. rationi .l. legi diuine nullum fuisset aut
numus aut quod ipsius iustitie originalis . /

quinto homo secundum uirtutem et legem dei tenet diligere deum plus
quam se et comitari bonum proferre bono priuato non .n. charitas (supra
apostolum) querit que sua sunt, et tamen naturaliter homo diligit pro
prium bonum, et est ualde difficile deum plus quam se ipsum diligere, quia
homo (ut apud principio dictum est) naturaliter inclinat ad conseruationem propri
am .g. natura inclinat ~~contra naturam~~ et legem dei . /

charitatem

sexto inclinatio appetitus sensituius est naturalis cum ipse appetitus sit na
turalis potentia neque est inclinatio fit aliud ab appetitu et tamen appe
titus sensitus non obedit rationi sed tenet in contrarium ergo inducit ad
malum / et confirmat, obiectum enim appetitus sensituius est delectabile bonum
autem delectabile plurimum est contrarium uirtuti et legi dei ergo appe
titus sensitus naturaliter fertur in malum . /

⁰ ⁷ fomes inclinatur ad malum et peccatum utthico logi distimunt / In secundo
 sententiarum est tamen fomes nihil aliud dicit preter naturales hominis
 potentias desitatas dono iusticie originalis / Cum meo dem loco cordatiores
 thico logor distimunt ergo homo per naturales potentias fertur et incli-
 citur in peccatum / et confirmat^o h^o di. n. produeret homo in puris na-
 turalibus esse sine iustitia et sine peccato eodem modo inclinatur et ad ma-
 lum sicut tunc inclinatur ex fomite ergo inclinatio naturalis hominis inclinatio
 est ad peccatum.

⁰ adducunt demide et ad hoc cant in favoram huius sententie septem testimonia etiam
 primis dictum dⁿⁱ in libro gene. sensus et cogitatio humanam cordis in malum
 prona sunt. ex quo loco videtur quod natura humana sit proclivis et inclina-
 ta ad malum / dominus preterea apud mattheum. spiritus inquit promptus est.
 caro autem infirma. quod apostolus exponens apostoly ad gal. caro inquit
 concupiscit adversus spiritum et spiritus adversus carnem, et ad rom. video aliam
 legem in membris meis repugnantem legi mentis meae et captivantem me in legem
 peccati et phara in hanc sententiam, et tunc alibi sicem secundum carnem
 vivere et mori et iterum spiritum ambulare et desideria carnis mori in
 plebis. i. perfrictis, ex quibus locis enarrate constat carnis appetitum esse
 in malum et contrarium spiritui et legi dei desideria autem carnis sunt na-
 turalia cum sint apud omnes ergo proors naturalis inclinatio est ad malum
 et peccatum. preterea. arif. 2. et h^o. q. 1. ad hoc ut homo fiat studiosus oportet
 ut servet se ab his adque maxime inclinatur natura. Sanct. th^o. 2. 2. q. 166. ar. 3.
 ad 3. ergo frustrationibus et testimoniis ac aliis similibus auctores illi sententiam
 suam tuerent. unde et in naturam ipsam ^{ille} est querelz orle sunt et ^{alii} novi
 cam ^{alii} inimicam ^{alii} scelez et h^oricem alii maloz parentem, alii ^{alii} invidiosos
 odiososq nomimbz appellent et de honestent h^o et illud ^{alii} homo non potest nisi
 malum, inde ille adhuc odiosior et in omnes nunc opera sunt peccata et eterno supli-
 cio digna nisi misericordia dei venia fierent unum ex dogmatibus lutherianoz

Nunc

Tales insignantur in juvi.
 a. esse q. dia. cum
 hanc q. 2.

solus homo no nisi in ma
 la atq. adeo in p^onti
 sua et eodem modo
 suat de in d. n. 2.

⁰ utrum bona venia ac pace tantoz utoz non adducor nec propositis nec quibz
 cunqz aliis argumentis ut cedam humanam naturam quam omnipotens et sapi-
 entissimus deus ad imaginem et similitudinem suam condidit, tam malo genio et pro-
 uis cogitationibus forma tam et constitutam ut relique res omnes in finem et operationes
 sibi convenientes suo rigemio et natura ferant^{ur} et inclinent^{ur} / quate in presentiaz
 desendo inclinationem hominis quatenus qui dem homo est bona esse atq. adeo ad
 nullum malum aut virtutis contrarium, inclinare, quod postquam mea auctori-
 tate probare non sufficio argumentum non misimus probabile facere contendam.

⁰ et primo quidem sic arguo inclinatio nature humane est imē ab ipso deo ergo non
 potest esse inclinatio ad malum ans est notum cum deus sit auctor ipsius nature
 atq. adeo omnium que naturaliter consequunt^{ur} ipsam naturam. cuius modi est in pri-
 mis naturalis inclinatio qui enim ut ait. verb. dicam. dat formam dat q^o ad for-
 mam et. est ergo deus solus auctor et causa humane inclinationis. q^o vero proba-
 t. moty. n. naturalis sine extrinseca inclinatione attribuit^{ur} et imputat^{ur} generanti.
 i. auctori et cause ipsius naturalis inclinationis. ut ait. merito placuit in q. phis.
 simulqz multis gratissimis et doctissimis phis. gravia enim et levia hac una
 ratione agerente et non ase ipse moveri dicunt^{ur}. quod eam inclinationem
 atq. adeo necessitatem ad motum. i. sursum. l. deor sum agerente accepit. si.
 ergo homo naturaliter inclinatur ad malum. illa inclinatio est moty sequens na-
 turalem talem inclinationem. i. peccatum imputaret^{ur} ipse deo q^o proors dicere

Volucogitare in primum est. certe similes lapidis deorsum, aut ignis sursum, peccati
esset nulli dubium quin hoc peccatum deo potius tribuendum esset, quam ipsi
gravis et levis qualem inclinationem ad deo acceperunt, et similiter si homo
peccaret appetendo felicitatem id peccatum non tam homini quam deo imputandum
esset, qui sic hominem constituit ut naturaliter appeteret felicitatem, quare
sic ratio efficax est ad probandum aliquem actum, non esse peccatum, qui procedit
ex inclinatione hominis ad deo ^{indivisa}, ex quo et loco argu-
mentum non invalidum sumit. S. tho. atque alii graves theologici, ad probandum
quod prima operatio angeli non potuit esse mala, cum ergo prima operatio sit di-
lectio sui, omnes. n. alie operationes ex ipsa proficiunt. ut aris, docet melioris
primam operationem angeli oportet esse amorem, sui. cum ergo ex naturali
inclinatione ad deum amorem inclinaretur fieri non potest tunc ut ille amor
malus esset, et si prima operatio angeli peccatum esse non potuit,

2° probat idem non posset deus producere habitum vitiosum nichil
namque ad peccatum. hoc. n. repugnat divinae bonitati non. n. minus efficax
mali inclinatio vitiosa mali actus quam vitiosa actus, ergo non potuit dare autem
me rationali aut homini vitiosam inclinationem quam ad peccatum induceret.

forte habitus.

3° probat non posset deus producere habitum inclinantem ad falsum. q. nec inclina-
tionem ad malum. s. q. nam non minus repugnat deo dedit inclinationem ad
ad falsum. q. ad falsum immo multo plus, qui. q. non potest producere inclinationem
ad falsum, multo minus potuit dedit inclinationem ad peccatum, assumptum, ac-
tem patet, ea est. n. unica probatio doctoris quod fidei non potest subesse falsum. q. q.
fusa ad deo. non ergo potest infundere habitum ad falsum inclinationem atque ista ra-
tione quo dam modo probari possunt prima principia quamvis per se nota sint
quid. n. si quis fateretur quidem se cogi ad assentiendum huic principio quod esse
tunc est majus suavitatis, diceret tamen sciret ne deciperet forte. quemadmodum
et homo aliquando cogit ad credendum hominum auctoritati, quibus quod
idem fidem non habere non potest est tamen fieri potest ut decipiat, quid inquam
si quis ita diceret de primis principis. an non aliqua ratione induci posset ad as-
sentiendum primis principis, ego. n. puto si quis. n. nihil recipit deum timentem
ti. nec decipere posset concedat. ^{aliam} n. omnia rationalia creatura esse ad deo cum
necessitate et inclinatione assentiendi huiusmodi principis manifeste tenet et
convincit talia principia vera esse, si non falsa sunt ut intellectum humanum
cogit ad assentiendum ^{illius} aperte constat dum homines decipere et per con-
suevit mentiri, simili. q. modo si deus produceret quemlibet habitum inclinam-
tem ad falsum merito mendacii et deceptionis argueret.

4° si homo induceret alium ad peccandum peccaret ergo similiter fideus in-
ducit hominem ad peccandum peccat. quamvis. n. apud theologos non
valeat q. deus concurrit cum homine ad peccatum q. peccat, item volun-
tas humana non fertur in obiectum nisi mediante ratione ratio autem semper
inclinat ad iudicandum quod omne malum est vitiosum et ergo volun-
tas non inclinatur ad malum, tamen recipere statim se deus se solo indu-
cit hominem ad peccatum q. peccat. sicut enim consequens est impossibile.
ita antecedens, deus autem se solo est causa naturalis inclinationis in-
manens. si enim per talem inclinationem homo inducitur ad peccandum.

peccatum est quod deus inducat et ad tale peccatum. et tamen simul inclinatio ad peccatum est a solo deo, ut isti fatentur non uideo quomodo negari possit quin deus sit causa peccati, quod sancti omnes ethicologi tamquam in primum semper praesertunt.

Quod si rationibus utriusque superioribus et probabilioribus sumis necessibus et deficiamus oportet aliquid ex scripturis inducere ad propositum. et primo quoniam ad hoc temptat deus enim intentator malorum est in quo loco sic arguitur simul inclinatio naturalis inclinaret ad malum deus esset temptator malorum quod est contra apostolum ergo impossibile est quod natura temptet ad malum. a sumptum probat nihil enim aliud est tentare quam facere inclinationem ad malum. ergo si deus fecit et creauit talem inclinationem deus est temptator contra fidem hoc si deus non infunderet talem inclinationem homini ad malum. qualiter isti dicitur esse naturalis inclinatio. certe deus tentaret eum non ergo deus temptator diceret. Illud ecclesiastes fecit deus hominem rectum et iustum semper in similibus questionibus. certe non uidetur deus hominem rectum fecisse. si cum ista pessima inclinatione et male ditione creauit qua sua natura ferretur ad malum sed in primis uideret facere quod sapientia diuina attingit ad fine usque ad finem fortiter et disponit omnia sua uideret ut ipse per salomonem testatur. non esset uero sua uis dispensatio si cum deus legem et precepta homini dedit. nam in gratiam fructum et uocantem et efficaciam dedit. cum enim deus hominem considerat ad laudandum creatorem suum uita et eternam ad ipsam promerendam. non utique tamquam sapiens architectus hominem fabricabit. si naturam huius finem pugnantem et incommo danti dedit. cum tamen uidit deus cuncta que fuerat. et erant ualde bona. et alibi dei perfecta sunt opera. profecto non uideat ergo perfectum aut ualde bonum. si hominem cum huiusmodi tam non bona conditione fingeret. et demum ut quid deus hominem non fecit pro pensum et proinde ad bonum potius quam ad malum et ad legem suam potius quam ad transgressionem legis. an quia non potuit hoc uero quid scilicet quid in hominibus diuina maiestas exigitur posset. an quia non potuit inuenire ergo deus mortalibus hanc suam felicitatem qua tamen maxime ad diuinitatem obseruationem usque esset. arguunt certe deus non hac conditione creauit. ut non nisi ad peccatum et malum inclinarentur que ergo ratio deo esse potuit ut hac parte tanto benignior et equior angelis appareret. et esset quam hominibus quidem deo quidem non potuerunt melius esse meritis. Uidemur ex parte probasse hominem sua natura non inclinari ad malum. sed relictum potius in manu consilij sui. ut utrumque libere pro suo arbitrio sequeretur sine bonum, siue malum superest. ut argumentis in contrarium aduersus ut cuique satisfaciamus.

infunderet

Ad quorum expectationem illud in primis meminerit oportet hominem esse compositum ex duabus naturis rationali. scilicet et sensitua quas apostolus dicit. interior et exterior hominem uocat. quod non est si intelligendum ut anima ipsa sit interior homo secundum naturam rationalis. corpus uero natura sensitua. sed totus homo secundum spiritum quidem est homo interior idem uero secundum carnem est exterior et natura sensitua.

Aquam et non est impotentior quam a principio ego nec tunc potuit certe
puto argumenta concludere. item deus non potuit facere naturaliter
hominem incorruptibilem. §. et sic. dem non potuisset agere naturaliter
cum concursu gratia inducere formam aque immateria disposita
per calorem essentiam §. calor essentia non potuissent esse naturaliter
ut enim arguebat omnia que creatura posset (ut ita dicam). cum concurre
suis potest nunc cum simili concursu. immo potuit omnes res natura
liter facere incorruptibiles. potuit enim facere ut quilibet qualitates
essent naturales formis substantialibus et sic quod non possent corrumpi.
2. hoc ergo supposito. quod non potest deus naturas ~~per~~ mutare. dico
quod deus fecit hominem in hac inclinatione ad malum quia aliter
fieri non potuit. 2. dico quod talis inclinatio quamvis ad malum sit
non tamen est mala. quoad quidem manet intra terminos
appetitus sensitivi. mala inquam malicia morali. nam malicia
pene non inconuenit. cuius deus semper est causa. sicut enim appetitus
sensitivus inclinatur ad malum. ita et obiectum ipsum.
aut delectabile aut utile inclinatur ad malum et tamen natura
ipsius autem autem dulcis bona prior est. nec unquam aliquis
conquereret de deo qui autem fecit. pulchrum unum suum
ita prior inquam de appetitu sensitivo mouet hominem ad ma
lum. non aliter quam ipsum obiectum. unde nulla ^{arguit} malitia appetitus
aut ~~per~~ ipsa. sed debet considerari sicut ipsam obiectum. ite
dico quod appetitus sensitivus inclinatur ad malum non ~~per~~ appetitus sed
hominis. semper enim appetitus naturalis. est conus meritis. i. p. q.
Do. ca. i.

3. dico quod deus hominem quidem creauit in tali inclinatione
mala. creauit enim cum iustitia originali que appetitum subie
ciebat rationi. nullomodo inclinabat ad malum quia si postea
sua culpa incidit in hunc laborem sibi potius quam diuino sapi
entis imputandum est non plus certe quam qui oculos ^{sibi} eueret quos
illi creator dedisset. queri de creatore posset.

4. dico quod deus appetitum naturalem inclinationem et obediens
rationi et sic tamen tota inclinatio est bona et sic pro arguit satis
esse videtur quatenus ad inclinationem appetitus sensitivi spectat.

5. sed aliter arguebat quia. si homo tenet diligere deum plus
se et hoc plus quam probatum bonum et tamen inclinatio naturalis
hominis est in contrarium atque ad malum. ergo et quam quam
sine dicitur et theologo. et philosopho. qui uasse quidem arbitrantur ego u
ro nego hominem inclinari ad diligendum deum se plus quam
deum. i. propriam bonam plus quam eam. sicut. n. mentem plus
inclinat ad bonum totius quam ad bonum proprium perditat. n. i
manus. pro salute totius hominis iam et ex naturali inclinatione
que in deus fecit. propter bonum Reipublice nam inclinatur
ad bonum publicum. potius quam ad priuatum. et cum deus sit
bonum ~~in~~ ⁱⁿ plus et homo diligit deum quam seipsum
sicut.

sicut nota experientia docet. q̄ cum aqua ascendit quidem sursum deserens
 bonum et convenientem sibi locum propter integritatem et continuationem uni
 nationem dederit consentaneum ut deus rebz manibz. aut membris corporis meli
 qui hoc ipsum negant. et membrum sibi plus meliari. ad bonum totius quam
 ad proprium. nec membrum se exponit (ut avertit) periculo pro salute totius
 sed ipsum totum. membrum veritatem quidem et asserens opponit pro se sed
 certe nec hoc ipsum est consentaneum rationi. et industriam divinam est con
 nare. dicere q̄ deus cum membra corporis fecerit solum propter bonum totius
 et non propter se. tamen nobis dederit inclinationem nem deus contra iam bo
 notius. quasi vero pedes sibi ambulent et non homini. et aures sibi et non ho
 mini audiant. et oculi viderent et idem membris hominis audirent. non as
 sed et toto exponi periculo annuere. quid de aqua dicitur sunt cum sursum
 ascendit an non ipsa se sursum movet an potius magi nandi est totum unum
 sum concurrere utaquam moveat. profecto dicendum non est. quod si ita est
 ut certe est. cum deus fecerit hominem pro se totius quam propter hominem.
 quam quam propter hominem absurdum est dicere non dedisse inclinationem
 suo fini convenientem qua plus deum quam se diligeret.

annuere.

Et sed error iste inde emoriabit quod vident hominem Cum maxima difficultate
 aut vitam. aut et temporalia bona ponere. aut pro deo. aut pro publico bono.
 quare ex hoc argunt non inclinari naturaliter ad bonum peccatum sed ha
 proinde est ac si quis dicat hominem non curare totam vitam plus quam unum
 membrum. cum videat graviter nimis. et cum rigenti molestia et difficultate se
 care aut utere membrum. pro salute totius. aut si quis neget aliquem esse capi
 dum vitę proprię. q̄ potior em amaram non libenter. sumat. item et non statim
 si quis segre aut moleste ferat. aut vitam aut fortunam perdere propter deum.
 aut propter bonum publicum. non inquam statim arguendum est. si homine
 non plus naturaliter deum aut commune bonum diligeret quam privatum
 ut. n. doctores ueris docent gratiam et non est contraria naturę sed perficit natura
 lem inclinationem.

Et difficultas autem provenit ex appetitu sensitivo. tamen est quia licet plus
 inclinet ad bonum. totius. tamen inclinatur ad alia bona esse patitur difficulta
 tem sicut de proficiente merces imitari atq̄ illud clemens cogitandum esset.
 non esse deum deteriore. arbitrium ipso hominis. cum tamen homo artifex sit
 quod instrumentum ad finem aliquem finiat. curat omnem aptitudinem
 ad talem finem instrumentum dare. ne bonum opus officio facere. quare
 ergo deus qui omnino facit perse non talem inclinationem sui creaturę. de
 disset. qualem ad illum finem conveni autem noverat.

Et si itaq̄ admittimus hominiquere las desumo gratia et conditor et cedam. qui
 nam non nisi ad bonum inclinaret. atq̄ ideo omne quod est contrarium in
 clinationi naturali esse malum perditio tua certe israhel. salus autem ex
 .osee. 13. cum ergo ut apertissimo arguebam interficere se ipsum sic contra
 naturalem inclinationem ergo interficere ipsum sit q̄ naturalem inclina
 tionem ergo interficere ipsum est illicitum quod erat primum arguend
 tum ad probationem conclusio nis.

Et principaliter probat eadem conclusio occidens se ipsum facit contra

preceptum decalogi non occides q̄ habet. exo. 20. ego peccat et mox
taliter. hoc est argm. auguf. de abita. ad probandum q̄ occidere sepe
fit illi factum. sed ut opertius consiet quam uim habeat argumentu
sicut et de primo arguimento fecim. Consilium etiam est examinare
quid prohibeat nullo precepto. non occides. cum n. in scriptura
non inueniat alibi prohibitum aut expresse sum scoccidere aut
ex illo precepto oportet colligitum aut reuocari in dubium pro
est. antequam se interficere. cum n. preceptum sit absolute. non
occides et in multis casibus licitum sit occidere ut certo constatu
bitari merito constat. quod illo precepto et quatenus prohibeat. ho
miciu.

Quidam ergo sic intelligunt illud preceptum ut absolute prohibea
t occisio casu cumq; ho dmmis. siue priuata an auctoritate
siue publica. siue innocens. siue nocens. S; ab eo precepto tamqua
a canone gñali exisunt lege diuina aliqui casus in quibus licet
occidere ut. ex. gratia. homicida iuxta amag. statutu occidit. sed di
cunt q̄ nisi hanc facultatem haberent ad ex sacra scriptura. que
iubet ut qui hominem occiderit / occidat ut patet leuit.

¶ 4. magistratus occidens latronem faceret contra preceptum.
illud non occides. itaq; sine quo quicq; alio precepto preter illud
non occides erat sufficienter prohibitum regi non occidere. et ma
a factor em nisi dñus expressisset de homicida. et quibusdam alijs
nocentibus nisi in casibus expressis in iure diuino. ubi orbem habuit
illa opinio q̄ non licet interficere. aut adulteram. aut stuprator
fuchum comitentem. quia non est expressum iure diuino. neq;
adulteram quia licet fuerit expressum in alteri testamento. ta
men est reuocatum. ad. no. jo. 8. per illa uerba nemo te condem
nauit. neq; ego te condemno.

¶ sed contra hanc sententiam arguit illud. omne q̄ de se est licitū
et perse bonum non est prohibitum iure diuino. sed occidere homi
nem in a se est perse bonum. aut in defensionem sui ergo non est
prohibitum illo precepto. non occides. nec in dicit. ceteri. ar. uol. q. 1.
sub precepto. non occides non est factum licitū. quia ex expresse
ab illo precepto. item ante legem datam moysi fuit aliquando li
citum occidere. sed aliquando non. et tamen non erat facta a
his precepto in iure diuino. p̄ h; de homicida. quam de adultera
ergo. l. utriusq; licebat. l. neutrum.

¶ et quero ante legem Moysi licebat interficere blasphemum
et homicidam. l. non. si. non. q̄ quid quid non licuit in legem
tuz namquam licuit. non enim lege moysi aut lege gratie sunt
dispensatio nisi legis nature sapientius contrariis multa licebant.
in lege nature p̄ que prohibita. sicut legi moysi. si ergo licebat in
legem nature interficere adulteram ergo sine exceptionis necessi
tate in iure diuino licuit in lege moysi.

¶ et ideo alii dicunt q̄ nullo precepto non occides prohibetur.

occasio solum innocentijs preceptum illud. ex. 20. videt contra hoc
est qd priuatus homo occidens peccatorem facit qd illud preceptum no
occidit. si. n. non peccat qd illud nunquam alibi inuenit prohibita
occasio nocentis hominis quare cum certum sit et apud istos priuatum
hominem esse homicidium. et si nocenti summum hominem occidat ex
tunc illo precepto non prohiberi solum innocentijs occisionem plus qd
nocentis

reum

Et ideo ^{ali} iudicant qui propius adueritatem. accedunt qd prohibet illo pre
cepto occisio hominis priuata auctoritate. sed nec u quidem uim istius prece
pti exhaerent. si. n. res publica aut rex innocentem hominem occideret
faceret qd preceptum illud ut certum est. ergo non solum prohibet occidere
priuata auctoritate. et ppa quis se ipsum defendens miserit hominem
certe non publica auctoritate. nec. n. criminis Reipublice et tamen non
facit qd illud preceptum. non ergo illo precepto prohibet absolute priuata
auctoritate. aut permittit occidere publica. nec ualeat dicere qd qui inter
fecit defendendo semetipsum publica auctoritate quam auctoritatem
habet adeo per se naturale hoc preceptum et reuocatum est. hoc. n. mo
do neqz comedere quidem aut videre nisi priuata auctoritate licet non
n. licet nisi a iure diuino esset permissum.

forte publica

Et atqz adeo ommissis uarijs opionibus duo primum qd hoc preceptum est iuris na
turalis et non iuris posse sui sicut et alia precepta decalogi. quod probat.
quia numine naturali sensus fuit motum omnium esse culpabile et illi
citur.

2° misero ex hoc qd hoc preceptum sensus fuit equalis et ante legem. et
in lege et tempore euangelij probat quia lex naturalis nunqz mutat neqz
n. abrogat aut limitat aut extirpat. est enim sumum signatum super nos.
apertissimo

3° misero qd siccebat miserere ad alteram et furem in lege Moysi et licet
ante legem et licet in lege euangelica

4° misero et alio qd illo precepto prohibet omne homicidium qd stando in sola
ge nature est malum et rationale et ad hoc solum oportet reserua et non ad
exceptiones. l. per missiones factas in lege omnia enim illa. l. sunt iudicialia solum
que iam transierunt. l. cessauerunt. aut si sunt moralia sunt explicatiua iuris
naturalis quare ad illud est ult^o referendum quando licet occidere et quando
non ad hoc tamen iuuat scripturas consules. neqz homo est ut aiunt. expli
care idem per se ipsum aut ignotum p ignoty. est enim homicidium naturalium
quia prohibetum et prohibendum quia malum quare ad intelligendum quid
sit prohibetum per illud preceptum non occides. optime p et per causam qd ho
micidium illud est iure naturali malum.

5. dico qd illo precepto non magis prohibet homicidium auctoritate priuata
q publica. alia. n. questio est. quem et quomodo licet occidere et alia cui licet.
occidere et aliquid malum publica auctoritate.

6. dico qd dupliciter potest occidi homo uno modo ex intentione et ex
proposito ut iudex intendit priuare uita mali factorem alio modo prop
ter intentionem non dico solum casu et uoluntate sed p alium finem quem
quem

si posset aliter consequi occidens non occideret sicut cum quis in defensionem
sui. s. et Reipublice occidat inuasorem. quem non occideret si aliter posset
se defendere.

1° dico ex intentione licitum est stando solum in iure diuino et naturali
si occidens hominem nocuum Reipublice quia homo et membrum conueni
tatis et ideo licet licitum sit occidere membrum corruptum et nocuum
totius corporis ita est licitum iure diuino et naturali hominem permissum
et boni communis corruptorem interficere. et si hoc nunquam sit expressum in
iure diuino scripto. quia hoc est notum in iure naturali amarus bo
num debet preferri minori bono et privato et bonum publicum est ma
ius.

2° dico qd tale homicidium solum delire naturali et diuino et com
muni Reipublice aut publicis magistratibus et principibus qui habent curam
Reipublice ut patet in pau. ad thoma. 3. non sine causa. Gladium portat.

3° ergo dico qd ex intentione occidere hominem semper est prohibendum ho
mini privato nunquam n. licet nisi in casu permissio non autem est com
muni publici boni defendendi nisi publicis personis ergo nulli privato sua
auctoritate licet ex intentione interficere.

4° ultimo et. 10. dico quod tunc aliud homicidium ex intentione quidem est.
illo precepto prohibendum scilicet publice scilicet iuratis personis preter qd in casu
permissio quando vitam alicuius pp. peccatum est et est permissio Reipublice
nam deo iudicio non de intentione quod tale est in defensionem sui aut Reipub
licae. latior est disputatio qd licet ex iure solum naturali cognosci possit
tam qd non est presentis propositi missum facio.

5° ex his patet qd uni habeat auctoritatem ex illo precepto ad probandum
qd non liceat interficere seipsum. cum n. nemo sit iudex sui ipsius. nec habeat
auctoritatem in se ipsum num qd licet seipsum interficere et si digno mo
do esset et Reipublice permissum.

6° tertio arguit et probat ergo quis se occidit facit facit in seipsum Reipub
licae. qd peccat qd est aperta et ans probat quoniam in seipsum tenet se interficere qd
proximum eum preceptum de charitate precise iubet dilige proximum
sicut quia quis quid hominis est ipse Reipublice sicut pars est ipsius totius
q. qui se occidit aufert Reipublicam qd suum est.

7° et 4° et ult^o probat quia occidens se facit qd preceptum de dilige. qd peccat. co
sequenter est nota et ans probat quomodo non in seipsum tenet dilige qd pro
ximum. cum preceptum de charitate precise iubet dilige proximum
sicut seipsum sed si occideret proximum faceret qd charitatem proxi
mi. ergo se occidens facit qd charitatem sui. hec duo argumenta non ca
rent difficultate et difficultatibus et dubiis possent qd damnari sicut
precedentia sed quia in proponendo questionem ipsam commo diu
tas ipsius explicabit nec tenent nobis supererit futurumq. uellem persequi
ideo hoc relicto qd ipsam proponam aliqua argumenta.

8° et primo arguit sic nemo potest saltem de industria euolens se occidere
ergo conclu. includit flm. s. in ueniri possit tale dictum et certum ans.

probat quia uoluntas non potest uelle nisi bonam ut ait. habet in presentia pu
precepto pomini. sed non esse aut desinere esse non est bonum immo potius ma
lum ergo multo scienter potest semiterficere. nec sufficit respondere quod cum
aia sed immortalis non desinit esse saltem in meliori sui parte quae interficere
qua saltem argumentum probaret quod non haberet spiritum alterius uitae
posset semiterficere cuius opm existit constat.

et confirmat quia impossibile est ut aliquis uolet esse beatus ut deserte. au
t. j. de unitate sed qui uult esse uult esse beatus cum non possit esse beatus nisi non
non potest aliquis uelle esse et proinde nec se occidere

22. arguit sic nulli facit iniuriam ergo non peccat semiterficens antecedens
p3 quia non sibi uolenti enim non fit iniuria ipse autem uolens patitur ergo non
patitur iniuriam. nec sufficit dicere quod facit iniuriam Reipublice quia facti
quae bona bona Reipublice l. adempta licentia a Reipublica sicut mos ap
ud aliquas nationes fuit semiterficere non peccarent et confirmat quod
ia qui bona temporalia uolens perderet nec sibi nec Reipublice iniuriam
faceret ut si quis equum suum occideret. et tamen non minus res tempore
les hominis sunt Reipublice quam hominis uita. immo multo plus.
ergo nec semiterficens facit iniuriam aut sibi aut Reipublice.

23. licet non se defendere a latrone inuadente quoniam non potest uitam tu
am nisi alterum occidat ergo hoc semiterficere 2a probat quia eodem precep
to tenetur quis defendere propriam uitam quod tenetur non se occidere et si posset
se defendere a latrone ut uel non se defendere faceret 3a preceptum ad non se oc
cidendo.

24. licet duobus existentibus maxima necessitate et habentibus solum unum.
panem. unde alter potest solum uitam prodeuere. licet inquam alteri ha
berenti panem cedere alteri et hoc modo semiterficat ergo. et c.

25. si seruus esset cum Rege in naufragio et esset in tabula. l. naticula que
utrumque non posset sustinere licet se seruo mittere se nisi sub lectum mare si
ne spe euadendi ut regem seruaret a morte. ergo licitum est casu semiter
ficere

26. licitum est damnato ad mortem ut fame conficiat oblato pane non
comedere. g. licet semiterficere ams. p3. quia potest licite parere semper.

27. licet damnato ad mortem habitam et oportunitate fugiendi licet in
quam non fugere sed spectare et sic dat operam morti proprie. g. et c.

28. licet damnato ad mortem uerum haustu uerum autem. g. licet
semiterficere. et c.

29. licet cum manifesto periculo mortis tempore pestis uisitare amicos. g.

30. licet nauigare cum manifesto periculo mortis. g.

31. licita sunt exercitia militaria de quorum agitatione et cetera
periculo mortis ergo semiterficere probat 2a. in communibus hostibus argu
mentis quia eodem precepto prohibet generaliter interficere
alium. et exponere se periculo occidendi ergo et cetera ipso

32. licet uitam breuiorem addere abstinentis et cetera uelut et alius
uite austerioris rigoribus. g. semiterficere. g. probat ex hinc. dicto. m
frib

interest magno arparuo tempore temetipsum dant. p. monasterijs.
ubi certum est uitam esse breuiorem q̄ p̄.
Et non erit aliquis constitutus inextimo periculo reddi mere salute
qua cumq; pecuniam .l. toto patrimonio ego non tenet conseruare
uitam suam. ans. p. si. n. quis morigeret. ad salutem herua aliqua
v. g. Aaciae pontica q̄ non posset habere nisi daretur quoniam suum
p̄ principatum non tenet dare. g.

Et q̄ legitur de quibusdam sanctis feminis qui cum essent atirano.
damnate ut igne combuerent peccato igne se precipitauerunt in
ignem. h. h. semiterficere.

Et samson saul ratiuf semiterficunt et cleazarz mihi mathabe non
ui tuerant in scrip̄tura sed certe samson inter sancto prefert abe
ato paulo ad ebrios et hauias et cleazarz laudant et idco argou
mutum fieri potest de argum̄t̄is q̄e frequentes nominiuz in facia
quod aquileiam se precipitauerunt in flume in.

Et. serper est licitum subire ming malum ad uitam dum magis mal
sed magis malum. ut. infamia et in nomina q̄. mare. g. saltim
uitam am in nomina et infamiam flexit um subire mortem et
semiterficere.

Et. saltem cum hoc. non esset licitum semiterficere non sit ita perfer
tum q̄n possit numerabiliter innotari quod apud multos quarepre
tati sunt sapientes fuerit laudabile. ergo excusabunt illi qui put
rent se forte et laudabiliter agere semiterficere. ut cito etate
et salub. f.

Et pro solutione de explanatione argumentoz propositoz multa et uaria possent
adduci qui sitentz per se nota. l. mitalia. l. in o cunda tractatu. sed prote
p̄z breuitate solutionum illuz in q̄ potero paucissima q̄ba consero.

Et pro solutione ō primi argumenti est ad dandum q̄ obtur uoluntatis non
est solum uerum bonum sed. l. apparet bonum cum. n. obtur non moue
at uoluntatem nisi mediante cognitione nihil refert ad mouendum uolun
tatem utrum sit uerum bonum. aut existimet bonum itaq; cum interficere
se ipsum aut proteris non esse possit estimari bonum. ex hac parte non in
perditur quando possit aliquis sciens et uolens se ipsum interficere compo
errare. et existimare sibi bonum cum non sit et uelle non esse sed quomodo sit
solutio solum ostendit aliquem ex errore posse uelle non esse ac per consequē
semiterficere. dicitur. 2o q̄ non inuenit aliquem sine quo quomq; errore
uelle non esse. pro quo ad dandum q̄ sicut non inuenit aliquid esse suum
dum se bonum. et tamen ex aliqua circumstantia fieri malum ita contrario
aliquid quod ab te est malum potest ex aliquo ad puncto fieri bonum et q̄
in proposito non esse h̄ absolute sit malum tanquam medium ad uitand. q̄
serias non solum potest estimari bonum. sed et uera esse bonum. et quom
uis esse secundum se sit bonum. tamen confunctum cum aliquo malo
potest non solum estimari. sed fieri. ne. uera. malum. unde dicitur q̄ do
nati sine quo quomq; errore uident non esse. quamquam. n. c. absolute
esset eis bonum. tamen tale est. i. cum summa malitia mixta re uera est
malum eis. et nullus esset eis non esse. q̄ sic esse. q̄ doming in euangelio satis
satis

lugulet. h. n. potest fieri periculum qd non est de haustu ueneni, sed si distu-
tari potest

rad. 9. dico qd p̄ exsolutione ad qm et ad. 5. ubi. u. amicus meus indigere
obsequio meo in epistula. l. consilio in conscientia non dubito quam possit assi-
dere illi cum quanto cumq; periculo meo. qd similes essem pro festo p̄p̄o
non. ut carere temeritate exponere me periculo grati. quam quam. h. y. sam
ambitionem. s. et fidem in amicos seruare. magis fructus est nec uellem exorem
dam nara qd etiam magno periculo marito peste laboranti assisteret. et si
hoc officium non esset illi ullo pacto profuturum. sed ut prestet marito offi-
cium et consoletur.

rad. 10. et. ii. est ad. 1. l. m. quod ad cognoscendum in quo casu liceat aut
non liceat non oportet habere solam respectum ad circumstantias pro
tempore currentes. sed magis quod ut plurimum contingat. nec respectu
sicut est tam ad bonum. l. malum periculum quod qd ad bonum. l. ma-
lum commune et publicum. nauis uero et tempore periculoso qd
utilis homo communi. excommunicatio ne. n. pro uincias et nationum respu-
blie. magna commoda accipiunt. et in pace et in bello quare super peri-
culum tempestatim homines deterrent. sicut magna saltem boni
publici. cum aut uix aut nunq; nauis possit sine magno periculo. et
eodem modo de exercitiis militariis. dominus dicendum est necessari-
um fieri publice milites habere ad patriam defendendam. qui si in mi-
litari exercitiis inutiles uero essent. sunt autem meditationes res quedam belli-
ce et exercitia parum periculosa ut sunt ut sunt equitum. et alia multa
que sunt sufficientia ad exercitantes milites et ideo aliis multum peri-
culosum illicitum essent. Verum si non possent milites exerceri sine
gravi periculo. non ideo essent omittenda. uelut exercitia inq. n. malum
temporale tolerandum essent. ad uitandum malum. s. patria perdat
et terram occupent illam quia non sunt exercitati milites quantum
omnia exercitia assumere potuissent

rad. 12. dico qd nullo modo licet abbreviare uitam. s. est considerandum
quod sicut in ma de abstinentia late deseruimus. aliud est uitam manere
aliud non periclitari aut perferre. 2. est ad. 1. l. m. quod homo li-
cet non teneat abbreviare. l. a se demerit uitam non tenet omnia media et
licita querere ut longiorem uitam faciat qd manifeste s. dato. n. qd
liquis certo sciret qd minora est salubrior et elementior cura. et qd ibi
i. annos diutius uiuere quam in patria non tenet nauigare in mala
immo nec de una ciuitate ad aliam salubriorem. nec enim uoluit deus
nos tam sollicitos esse de longa uita similiter dico de abstinentia qd que-
dam sunt que non sunt propria alimenta quia ex se sunt insalubria
et nocua humanis ualitudinibus et ubi quidem illis esset semiterficere. no-
num solum nichilo de ueneris sed de alis in salubribus sicut ut si quis uelut
uare frigida aut uelut sicut aut acerbis aut amaris aut alis simi-
libus. alia sunt alimenta que licet non sint ita salubria sicut alia. no-
tamen sunt contraria uite humanis. ut pisces. catina. onia. potus
aquam inter dico qd qd respectu id qd communiter accidit est autem
commune

472 406
comune ut plures in suberitate cupiant exaltari q̄ et penitentibus plures enim occidit
gloriant q̄ gladius in spemissis dico q̄ non est licitum vitam trahiare alimentis q̄
solubilibus et nocuis. 2. dico q̄ non tenet homo uti optimis alimentis. sed satis est q̄
utal' iustitiam nonno cuius ut p̄ seis et c. nec enim si medici confiderant q̄ sibi vitam
uinum vitam decem annis diutius q̄ cum aqua ideo non licebit m̄i abstinere a
uino. potg. n. aqua non est gr̄ig uitz. nec hoc uitam minueret. sed non pro diuersa ad
quos non tenet quisq̄ hoc dico de s̄m̄o et habentibus. cora tantis n. c̄ibi aliqui sunt
m̄i salubres et non euif qui s̄m̄i sunt salubres. unde exotis non posset licitum ta
hufg modi alimentis uti. unde confutat paulus modico uino uti. sed hoc unde in
materia de abstinentia. et idem est factitium de medijs et alijs. penitentibus exez
alijs.

et p̄ hoc et p̄. ad. 3. non enim tenet omnia media ponere ad seruandum vitam
sed satis est ponere media ad hoc de se ordinata et conuenientia unde in casu po
ssito credo q̄ non tenet dare tantam pecuniam. l. totum primo num sum
pro uita seruanda et reputant non habere remedia. et alias quibus at
remedium est homicida ex quo etiam miser' q̄ cum alijs sine spe uitz exolat. da
to q̄ aliquo pharmaco precioso possit produere uitam aliquot horas aut etiam
non tenet emere sed satis est uti remedijs communibus et ille reputat quasi morti

rad. 16. dico quanta est maius bonum q̄ omnia bona temporalia inter que s̄. ole
ria honor et fama reponunt cuncta enim querit ab homo dabit pro anima
omnia. n. illa ordinant ad uitam humanam sicut ad finem unde salomon
dicit curam habet de bono bono nomine. h. n. magister manebit tibi quam mille
tesauris non comparat bonum nomen ad uitam sed ad tesuros. et alibi in
suis est bonum nomen quam diuitijs multjs. dico ergo q̄ non licet ponere uitam
pro fama aut pro gloria. unde non solum quise m̄i fieriunt. sed qui sine alio
titulo ponunt uitam magno periculo pro gloria. humana grauer' delinquit
unde ecclesias 3. non est cens super certam salutis corporis. et. aris. 3. et tunc
dicit q̄ ultimam malorū est mors.

et pro omnibus his quatuor argumentis super positus est considerandum q̄ meib
omnibus non est tractatum an aliquis ex intentione. i. uolens possit occidere sed
solum preter intentionem ut patet in omnibus illis. et ideo m̄i possunt probare
intentionem q̄m̄ possit ubi non solum defendimus q̄ non licet m̄i fieri ex
intentione ut se m̄i faciat. unde sua id quod in argumentis ponit' sit licitū
sive non non pro certis q̄ gr̄ig. non. n. i. semiter fieri ut improposito accipimus
sed solum mors ut patet ex generali actu uolo me m̄i fieri et ideo grauis.
argumentum est. 2. utrum caro bruti decu casu et alij minueri quise
occiderunt non poterant ignorare m̄i culpabiliter talem mortem esse licitā
tam. cum q̄ si omnino crederent esse optimam et honestissimam mortē
et auctis qui pro sapientibus habiti sunt laudari ent'. H. non uidet' manus
clabrum q̄ deat' deus preceptis multa. n. sunt diuina precepta que apud
hebræos et fuerunt et hodie sunt ignorata. ut de fornicatione l. uin dicit
tionem m̄i iuris in quibus tamen nonnullis ignorantiā innumerabilem sed de
cimo cubecato paulo ad romam. q̄ in pena peccati et per fidij fug. l. impro
prietatis tradit illos deus in reprobum sensum ut faciant ea que non uolunt
m̄i replent' omni iniquitate malicia fornicatio ne homicidij et c. et non
excusant' sed est sapientia hufg m̄i que stultitia est apud deum q̄ ante m̄i
m̄i naturali.

naturali cognoscitur possit non licere seipsum occidere. p̄ quia p̄hi. studio
si ueritatis docuerunt ut patet. mat. 1. 3. et hico. dicente q̄ non est magis
mi mortem sibi concessere. sed pusillanimitate et non potestis ferre ad q̄
bore et eicere mortem. (inquit) cui mihi concessere. cum causa nullam
habeam. cui optarem multas. quam q̄ nec hoc ipsum sapienter est
sapientis. n. est. nec optare mortem rectius. n.

Tacit de iurem delatione defensionis. Haza. saula non similiter de omni
by dicendum uidet. sanctorum. n. necium est excusare quoniam paulus pro
tacet inter sancto. unde. August. dicit. sanctorum hac ratione excusari q̄
spiritum dei motus fuerit. nec hoc est excusare. sed habet expresse in histo
ria iudicium ubi dicit orasse dominum. ut redderet ei pristinam forti
tunem ut uideret de inimicis suis quantum possit alia solutio dari. non
enim inter fecit se contentior sed uoluit hostes grimere et interficere. ad
quod conuictus est. non ipse. n. bene optasset alios peccare se saluum fieri
potuisset hostie noua reuelationis. ut licitum si quis. n. dubitat. quomodo
aliquis. l. in prelio. x. l. descendendo ciuitatem possit eorum de morte facere
agere quod si patris quidem saluti. hostibus autem magnam detrimen
tum futurum. ut declaratio. legitur secundo. machabe. sexto. q̄ moyses sub
19 uentem elephansti cui regem antiochum crederet in fidem. elephanstium
quidem gatio conuictus ipse uero festis uixit optato prelatam mortem.
inuenit quia silibenter dicit. seip. p̄t. populo exposui. q̄ factum adeo ad ueni
taperat ut ambros. lib. deo fidei. ca. de fortitudine. 6. fortissimum eleazarum uiri
fidei et erat laudibus. atq̄ ita uicel pro se sanctorum excusari sine reat
ad in finitum selest em. eodem. n. modo eleazar se inter fecit. sicut et san
son. de saula uero non idem est iudicium cum. n. dimisisset. immo cepit
q̄ agrata dei non est necessarium querere excusatio res. sicut et scribit saul
lem non se interficere sed cogitasse quidem de morte sibi concessere. u
cum qua uisum est. impium uitam uolenter abtempore abmaleficia
quodam ignorante esset interfecit. sed turpis lapsus yiam historiis
cum. p̄ Reg. ult. legat saulem incubuisse in gladio suo et sic mortuum esse
de Haza uero propabilis posset excusari. quam uis. S. th. 2. 2.
q. 6. 4. ar. 5. non excuset illum de qua re est contentio inter nicolaum
et burgensem quos uideri potest.

Dixi

Deo gratias

10/10